

Lov

om

Jagten.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Jagtretten

§ 1.

Jagtretten tilkommer Grundejeren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundejere betragtes med Hensyn til Jagtretten Lensbesiddere, Beneficiarier og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagældende Stiftelses vegne.

Paa uudskiftede Jorder og paa udskiftede Købstadsjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtretten Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne hensigtsmæssigste Maade.

*)Udfærdiget gennem Landbrugsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1921-1922: Folket. Tid. Sp. 5578, 6254, 8524, 8619; Landst. Tid. Sp. 2510; Till. A. Sp. 6451; Till. B. Sp. 3427, Till. C. Sp. 2485, 2735.

Med Hensyn til Jagtretten paa den kongelige Vildtbane forholdes efter de hidtil gældende Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørages af det offentlige, indtræder samme i Ejerens Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lodden. I øvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gældende Lovgivning retsgyldigt taget Forbehold eller sket Overdragelse, hvorefter Jagtretten tilkommer en anden end Grundejeren, fremdeles blive i Kraft.

Jagtretten paa Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver udfør sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret paa det paagældende Vand. Ved Midtstrøms forstaas Midten af det paagældende Vand.

§ 2.

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket også gælder paa den kongelige Vildtbane og paa udskiftede Købstadsjorder.

Med Hensyn af Afløsning af Jagtretten gælder følgende Regler:

- a. Naar den Jagtberettigede maa underkaste sig Afløsning af Jagtretten på Jorder, som har været Dele af et samlet Jordbrug eller ligger i en Bymark, hvor der i øvrigt tilkommer ham Jagtret over en andens Grund, skal han fra sin Side være berettiget til at fordre Jagtretten paa de øvrige nuværende Bestanddele af samme ældre Grundejendom eller Bymark indløst.
- b. Afløsning af Jagtretten ordnes amtsvis saaledes, at dertil af Kongen paa 3 Aar udnævnes en Formand for Amtet (Københavns Jorder indbefattede under Københavns Amt). Derhos skal de paagældende Parter i ethvert enkelt Tilfælde vælge hver en Voldgiftsmand, som sammentræder med Formanden til at afholde Afløsningsforretningen. I bemeldte Valg skal Parterne være bundet til de Mænd, so i dette Øjemed udnævnes af samtlige Sogneraad og Kommunalbestyrelser i Amtet. Med hensyn til hine Mænds Udnævnelse, deres Kvalifikationer, Tiden, hvori de har at udføre deres Bestilling, og Bekendtgørelsen af deres Valg m.v. forholdes aldeles efter de i Lov 4. Juli 1850, angaaende Afløsningen af Husmændenes Pligtarbejde, indeholdte Forskrifter.
- c. Vederlag for Jagtretten skal fastsættes til en saadan aarlig Pengeafgift, som afgiver fuld Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre, under Hensyn til de Forhold, som har fundet Sted indtil

den Tid, da Afløsningen sker. Den paagældende Ejendom skal til enhver Tid kunne frigøres for den aarlige Afgift ved Indbetaling til den berettigede af dens 25-dobbelte Beløb.

- d. Med Hensyn til Afløsningen og sammes Paaanke forholdes i Overenstemmelse med de Forskrifter, som indeholdes i ovennævnte Lov 4. Juli 1850, for saa vidt de i det her omhandlende Forhold kan komme til Anvendelse.
- e. Den ved kgl. Resolution 7. April 1827 og Forordning 20. maj 1840 § 22 hjemlede almindelige forpligtelse for Landboere i den kgl. Vildtbane til at afgive de fornødne Klappere til de Jagter, som afholdes ifølge speciel kongelig Befaling, er bortfaldet ved Lov af 25. Marts 1851, § 12, hvorimod den Gaardmænd og Husmænd, sammesteds ifølge deres Adkomstbreve paahvilede særlige Forpligtelse til at præstere respektive 2 og 1 Klapjagtsdage aarlig fremdeles vedbliver, indtil den afløses ifølge Lovene af 4. Juli 1850 respektive om Afløsning ad Gaardmandshoveri og Husmands Pligtarbejde.

§ 3.

Naar Jagtretten er forenet med Ejendomsretten over Grunden, kan den ikke adskilles derfra. Ved Overdragelse af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste kan gyldigt Forbehold vedrørende Jagtretten kun tages i Overenstemmelse med denne Lovs § 4.

Ved Overdragelse af den almindelige Brugsret til en Grund skal Jagtretten, for saa vidt den tilkommer Grundejeren, anses indbefattet under Brugsretten, naar Grundejeren ikke udtrykkelig har forbeholdt sig den.

§ 4.

Det er Ejeren tilladt at overdrage sin jagtret til andre enten for sin besidelsestid eller for et vist Aaremaal af ikke over 10 Aar ad Gangen, dog kun paa en af de nævnte Maader. Er Jagtretten overdraget til andre, skal den Jagtberettigede staa vedkommende Bruger til Ansvar i Tilfælde af Jagtrettens Misbrug.

§ 5.

Det staar enhver, der har dansk Indfødsret, frit for at udøve Jagt paa Havet og i Fjorde og Vige, undtagen hvor disse er privates Ejendomsret undergivet, eller Jagten sammesteds fra ældre Tider har været betragtet som tilkommende den eller de jagtbettede paa de tilgrænsende Landstrækninger. Dog kan denne Rettighed ikke

udøves fra Kyststrækninger, naar Jagten derpaa tilkommer en anden, ej heller ved Vadning paa Forstranden langs med Kyststrækningen, lige saa lidt som det er tilladt fra Søen at udøve Jagt ved Skyden ind paa den tilgrænsende Landjord, hvor en anden har Jagtretten. Overskridelse af den ovenfor hjemlede Ret anses som ulovlig jagt.

§ 6.

Det er enhver, uanset at han ikke er jagtberettiget, tilladt indefor Grænserne af de ham enten tilhørende eller til Brug overladte Jorder i Tiden fra den 1. Marts til den 17. September selv eller ved en enkelt bestemt Person, der hører til hans Husstand og af ham dertil findes egnet, og som ikke tidligere har været straffet for Jagtovertrædelser, at fange, skyde eller paa anden Maade, under fornødent Hensyn til Bestemmelserne i Kapitel V., at dræbe Graaspurve, Krager, Raager, Skader, Due- og Spurvehøge samt ødelægge disse Fugles Yngel, Æg og Reder.

Endvidere er det enhver Bruger tilladt i sin Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnede Have og Lystanlæg selv eller ved en til hans Husstand hørende Person at fange og dræbe Ildere, Maarer og Ræve, dog under Jagttagelse af, hvad Lovgivningen og særlig Brandforordningerne i øvrigt foreskriver. Ligeledes er i eller ved ferske Vande, hvori Fiskeri drives, den fiskeberettigede tilladt at fange og dræbe Oddere og Hejrer.

Den ikke jagtberettigede Ejer eller Bruger er ansvarlig for de Jagtovertrædelser, der under Udøvelsen af den fornævnte indrømmede Ret begaas af den Person, han hertil har bemyndiget.

§ 7.

Den Jagtberettigede er forpligtet til at skaffe de ikke jagtberettigede Jordbrugere i sit Jagtdistrikt Fred for Kronvildt, Daavildt og Raavildt, der i den Tid, dette ikke er fredet, gør Jordbrugeren Skade. Opfylder den jagtberettigede ikke denne Forpligtelse, uagtet Jordbrugeren bevislig har opfordret ham dertil, skal det i de nærmeste 3 Maaneder efter en saadan Opfordring være Jordbrugeren tilladt paa den ham til Brug overladte Grund, dog ikke paa den Gaards Jorder, hvor den jagtberettigede selv bor, at jage og fælde Kronvildt, Daavildt og Raavildt i den Tid, dette ikke er fredet, imod at han inden 24 Timer underretter den Jagtberettigede om at Vildtet er fældet. Bor den jagtberettigede ikke indenfor Sognets Grænser, skal han paavise en Mand i Sognet, til hvem Meddelelsen kan finde Sted. Bliver Vildtet ikke afhentet hos Brugeren, der har at sørge for dets hensigtsmæssige Opbevaring, inden 24 Tier, efter at Underretning bevislig er meddelt, tilfalder det Hjælpekassen i

Sognet. Undlader Jordbrugeren rettidig at give den jagtberettigede Underretning, eller undlader han rettidig at aflevere Vildtet til Formanden for Hjælpekassen, ifalder han Bøde efter § 37.

Foranstaaende Bestemmelse gælder dog ikke med Hensyn til den Jordlod, som den jagtberettigede har overdraget sin Skov- eller Jagtbetjent til brug.

§ 8.

De i §§ 6 og 7 indeholdte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa den kongelige vildtbane. Den Jordbrugeren derefter tilkommende Ret kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt. Overskridelse af denne Ret fra Jordbrugers Side anses som ulovlig Jagt.

§ 9.

Det er den jagtberettigede forbudt at drive Jagt paa anden Mands Sædemark i Tiden fra 1. Maj, til Kornet er mejet og opbundet, dog med Undtagelse af Jagt efter Kron- og Daavildt samt Raavildt, naar Brugeren i Henhold til § 7 begærer, at den jagtberettigede skal skaffe ham Fred for forannævnte Vildt.

Ligeledes er det den jagtberettigede at jage eller søge efter Vildt i anden Mands Gaard, Gaardsplads, indhegnet Have og dermed i forbindelse staaende indhegnet Lystskov eller i indhegnet Planteskole.

Til Brugere af saadanne Lejehuse, der falder ind under Bestemmelsen i det Afsnit af Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921 om Ændringer i denne Lov, skal Ejeren, for så vidt Jagtretten ikke er overdraget Brugeren, være pligtig at yde fuld Godtgørelse for den Skade, der af Dyre- og Fuglevildt tilføjes Brugers Markafgrøde. Dersom mindelig Overenskomst om en saadan Godtgørelse ikke opnaas mellem Ejer og Bruger, skal Krav om Godtgørelse skriftlig fremsættes af Brugeren for Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor de paagældende Jorder er beliggende. Kommunalbestyrelsen skal da uopholdelig foranledige, at de i Henhold til § 13 i Lov af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred beskikkede Vurderingsmænd foretaget en opgørelse af den skete Skade.

§ 10.

Den jagtberettigede er pligtig at godtgøre vedkommende al den Skade, som han ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Ejendomme, som have i Eje eller

Brug af andre end den jagtberettigede selv, paafører Ejeren eller Brugeren. Den jagtberettigedes Erstatningsansvar kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt.

§ 11.

Den jagtberettigede har Ret til fra sin Jagtgrund at fjerne omstrefjende Hunde, paa hvilken Maade han bedst ved og kan, naar han forgæves har søgt at optage dem; skulde paagældende Hund derved komme til Skade eller blive dræbt, er dens Ejer ikke berettiget til nogen Erstatning. Er den jagtberettigede ikke Brug af grunden, kan han udøve denne Ret med Brugers Samtykke, hvilket dog til enhver Tid kan tages tilbage. Optager den jagtberettigede Hunden, kommer Reglerne i Loven om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 til Anvendelse. Til at nedskyde omstrefjende Hunde af Mynderacen udenfor Brugers Gaard, Gaardsplads eller Have behøver den jagtberettigede dog ikke Brugers Tilladelse. Endvidere har den jagtberettigede Ret til på sit Jagtdistrikt at nedskyde omstrefjende Katte, dog ikke nærmere end 150 m fra anden Mands Hus.

Lov 30. Januar 1861 angaaende Forbud imod at medtage løse Hunde i Jægersborg Dyrehave m.m. forbliver fremdeles i Kraft.

Naar løsgaaende Hunde ihjelbider eller beskadiger Vildt i Fredningstiden, er disses Ejer pligtig at erstatte den jagtberettigede den Skade, der herved tilføjes hans Vildtstand. Hvis Ejeren ikke har udvist tildrækkelig Paapasselighed, kan han desuden idømmes Bøde for Overtrædelse af Fredningsbestemmelserne.

§ 12.

Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Hund paa anden Mands Jagtgrund udenfor de Veje og Stier, der er aabne for almindelig Færdsel, ej heller ved Vadning paa Forstranden langs med anden Mands Jagtgrund. Jagt fra Baad, Pram og Kajak saavel som paa Isen, hvor Jagten er fri (jfr. § 5), maa ikke finde Sted, medmindre Jægeren befinder sig mindst 50 m fra anden Mands Jagtgrund. I Skove, hvad enten disse tilhører Staten eller private, maa uvedkomende ikke færdes med Skydevaaben eller Hund udenfor de gennem Skovene førende offentlige Veje.

Den, der har saaret Vildt paa sin egen Jagtgrund, har ingen Rettighed dertil, Naar det falder paa anden Mands Jagtgrund, men han er pligtig uopholdelig at give Jagtejeren eller Jordbrugeren Meddelelse om, at der paa hans Grund ligger et anskudt Stykke Vildt. Det er dog vedkommende tilladt at sætte sig i Besiddelse af Vildtet, naar det falder paa tilgrænsende offentlig Vej.

§ 13.

Den, der ubeføjet jager paa Steder, hvor der ikke tilkommer ham Jagtret, være Sig med Skydevaaben eller paa anden Maade, gør sig skyldig i ulovlig Jagt, selv om der ved Jagten ikke er fældet eller fanget noget slags Vildt.

Den jagtberettigede har Ret til selv eller ved sine Folk at anholde den, som paa vedkommende Jagtgrund gør sig skyldig i ulovlig jagt, at fordre udleveret samt fratage ham Gevær, Hund og øvrige medbragte Jagtrekvisitter tilligemed det mulig skudte eller fangede Vildt og, for saa vidt han ikke er kendt eller nægter at aflevere de ovennævnte Jagtreskaber m.m., da at føre ham til nærmeste Politimyndighed, for at der ved anholdtes Afhøring kan fremskaffes fornøden Oplysning om hans Navn, Stilling og Bopæl. De ovennævnte Jagtreskaber m.m. skal derefter, medmindre deres Tilstedeværelse maatte anses nødvendig til Sagens yderligere Fremme, kunne tilbageleveres den anholdte, saafremt han paa anden Maade stiller antagelig Sikkerhed for opfyldelsen af, hvad han efter Forseelsens Beskaffenhed vil kunne ventes tilpligtet at betale. Lige Ret tilkommer Brugeren af Grunden, der ikke har Jagtret, dog at det paahviler ham at gøre Anmeldelse til den jagtberettigede om den skete Anholdelse.

Er der ved ulovlig Jagt Skudt eller fanget noget Vildt, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede Vildtets Værdi, medmindre denne foretrækker at erholde Vildtet udleveret; er Vildtet nedlagt i Fredningstiden, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede den yderligere skade, som derved er tilføjet hans Vildtstand

Kapitel II.

Jagttrettens Udøvelse

§ 14.

Ingen maa her i landet udøve Jagt uden at have erhvervet Jagttegn. Denne Bestemmelse angår dog ikke den i § 6, 1ste-2det Stykke, omhandlende Beføjelse, ej heller den i § 19 omhandlende Beføjelse til Indsamling af Æg.

For Jagttegn, der alene hjemler Grundejeren eller Brugeren – hvor denne er jagtberettiget – Ret til at udøve Jagt paa den Ejendom, han er Ejer af eller har

Brugsret over, betales 2 Kr. Saafremt ejeren ikke ønsker selv at udøve Jagt, kan han overlade den ham ved foranstaaende bestemmelser hjemlede Ret til at erholde Jagttegn til 2 Kr. til en Søn eller Svigersøn, dog kun for saa vidt vedkommende bor hos Ejeren.

Alle danske statsborgere (jfr. § 5), der vil udøve Jagt udover den Beføjelse som ovennævnte Jagttegn hjemler dem ret til, skal løse et almideligt Jagttegn, hvorfor betales 20 Kr.

Udlændinge, der vil udøve Jagt her i Landet, skal løse Jagttegn, ved hvis Udstedelse der erlægges 100 Kr. eller 5 Kr. for hvert Døgn, de udøver Jagt.

Alle Jagttegn løses hos Sognefogeden eller på Politikontoret paa det sted, hvor den paagældende har Bopæl, eller for danske i Udlandet bosatte Statsborgeres og Udlændinges vedkommende paa det Sted, hvor Jagten agtes udøvet. For Udfærdigelsen af Jagttegn tilkommer der Sognefogeden eller Politikontoret som Gebyr 2 Kr. for hvert Tegn. Resten af Afgiften indbetales til den Kommunes Kasse, hvor Jagttegnet løses. De nærmere Regler om Jagttegnes Udfærdigelse fastsættes af Landbrugsministeren. Omkostningerne ved Jagttegnsordningens Gennemførelse bæres af Kommunekassen.

Jagttegnet skal altid medføres under Jagten og paa Forlangende forevises for Politiet og Sognefogeden.

§ 15.

Den, der er straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller som 2 gange i Løbet af 5 Aar er straffet for ulovlig Jagt eller Dyrplageri, forbyrder sit Jagttegn og kan ikke faa nyt udstedt i de følgende 5 Aar.

§ 16.

Personer i Alderen 15 til 18 Aar kan kun erholde Jagttegn efter Forældres eller Værges Begæring. Børn under 15 Aar kan ikke erhold Jagttegn.

Kapitel III.

Jagttider og Fredningsbestemmelser

§ 17.

- a. Kron- og Daahjorte, Ræve, Grævlinge, Oddere, Maarer, Ildere, Væseler, Muldvarpe, Kaniner, Egern, Sæler og hvaler maa jages hele Aaret.
- b. Efternævnte Pattedyr maa ikke jages eller dræbes udenfor følgende jagttider:
Fra 1. April til 14. Juli og fra 21. September til 31. December: Raabukke.
Fra 21. September til 31. December: Raaer.
Fra 24. September til 24. December: Harer.
Fra 21. September til 28. Februar: Kronhind, Daahind og disses Kalve.
Fredning af Raadyr og Harer gælder dog kun udenfor Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende forsvarlig indhegnet Have og Lystanlæg samt Dyrehave og Planteskole
- c. Pindsvin og Flagermus er fredet hele Aaret. Dog maa Pindsvin jages, hvor de gør Skade i Fasanerier og Hønsegaarde.

§ 18.

- a. Graaspurve, Krager, Raager, Skader, Tornskaden, Skarven (Aalekragen), Due- og Spurvehøg, Vandrefalke, Sneugler og Vildgæs med undtagelse af Graagaasen maa jages hele Aaret.
- b. Efternævnte Fugle maa ikke jages eller dræbes udenfor følgende Jagttider:
Fra 1. Juli til 28. Februar: Skovskader, Fiskehejrer og Graagæs,
Fra 1. August til 31. December: Svømmeænder og Taffelænder (med Undtagelse af Gravænder),
Fra 1. August til 15. April: Regnsøver,
Fra 11. August til 24. December: Urhaner og Tjurhaner,
Fra 1. August til 31. Januar: Vadefugle (med Undtagelse af Fiskehejrer, Skovsnepper, Regnsøver, Rørdrummer, Storke, Traner, Præstekraver, Stenvendere og Klyder), Dagrovfugle (med Undtagelse af Glenter), Ring- og Hulduer.
Fra 15. September til 1. Februar: Musvaager, Hvepsevaagen, og Taarnfalken.
Fra 18. September til 14. November: Agerhøns, Grouse og Vagtler,
Fra 21. september til 31. December: Gravænder og Lappedykkere,
Fra 21. September til 31. Januar: Solsorter, Sjæggere og andre Drosler, Fasaner og Svømmefugle (med Undtagelse af Graagæs, Svaner, Svømmeænder, Taffelænder, Lappedykkere og Terner),
Fra 21. September til 15. April: Skovsnepper,
Fra 14. November til 15. April: Svaner.

Det er dog tilladt i Frugthaver at bortskyde Solsorter og Maager udenfor den nævnte Jagttid, naar de gør Skade paa Frugten.

c. Efternævnte Fugle er fredet hele Aaret:

Urhøner og Tjurhøner,

Rørdrummer, sorte og hvide Storke, Traner, Præstekraver, Stenvendere og Klyder,

Terner,

Glenter,

Turtelduer og Steppenhøns,

Ugler (med Undtagelse af Sneugler)

Klatrefugle (Gøre, Vende-halse og Spætter),

Natravne, Mursejlere, Ellekrager, Biædere, Isfugle, Hærfugle, Nøddekriger,

Alliker, Ravne, Piroler, Silkehaler, Fluesnappere, Svaler, Spætmejsler,

Lærker, Stære, Rosenstære, Gærdesmutter, Træløbere, Vandstære,

Jernspurve, alle Mejsle- og Sangerarter, Fuglekonger, Pibere, Vipstjerter,

Stenpikkere, Bynkefugle, Rødstjerter, Rød- og Blaa-hals, Nattergale,

Skovspurve, Finker, Kærnebidere, Irisker, Siskener, Dompapper,

Krognæb, Korsnæb og Verlinger

Alle ikke særlig nævnte Fugle er fredet hele Aaret.

Det er dog tilladt i Frugthaver at bortskyde Stære, Kærnebidere og Dompapper, Naar de gør Skade paa Frugten. Desuden er det tilladt at bortskyde Terner, der gør Skade paa Fiskekulturer, og Alliker, hvor de gør Skade paa Skovkulturer.

§ 19.

Den i §§ 17 og 18 paabudte Fredning omfatter tillige de fredede Dyrs Yngel samt Fuglenes Reder og Æg; dog skal det være Ejeren af Grunden tilladt at borttage eller lade borttage Æg af Viber indtil 1. Maj, Æg af Maager (med Undtagelse af den store Havmaage) indtil 25. Maj samt Æg af Ænder, til hvilke der er indrettet fredede Rugepladser, alt under fornødent Hensyn til, at Formeringen ikke hindres.

§ 20.

Lanbrugsministeren skal være bemyndiget til:

- a. i videnskabelig Interesse at indrømme Fritagelse for Bestemmelserne i §§ 17, 18 og 19, hvilken Fritagelse dog kun kan gives til bestemte Personer og paa begrænset tid;

- b. at give bestemte Personer Tilladelse til i Fredningstiden at lade indfange Dyr af Hjorteslægten, Harer, Agerhøns, Fasaner og Graaænder paa egen Jagtgrund til Udsættelse andetsteds samt forsende og sælge disse i levende Tilstand;
- c. for et Tidsrum af indtil 3 Aar at forlænge de i § 17 b. Og 18 b. Nævnte Fredningstider eller paabyde fuldstændig Fredning af den paagældende Dyreart. Disse særlige Fredningsbestemmelser kan indskrænkes til at gælde for enkelte Landsdele. For Pattedyrenes Vedkommende er alle indhegnede Vildtbaner undtaget fra disse Bestemmelser;
- d. saafremt der her i Landet maatte indkomme eller indføres nye Arter af nyttigt Vildt, at forbyde, at saadant Vildt fanges, dræbes eller skades. Et saadant Forbud kan begrænses til bestemt angivne Fredningstider eller omfatte hele Aaret. Udover 3 Aar, regnet fra dt Tidspunkt, paa hvilket Forbudt er udstedt, kan Vildtarternes Særlige Fredning dog kun ske ved Lov;
- e. efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse paa Fanø at forbyde al Jagt paa Søen saavel med Skydevaaben som paa anden Maade fra 1. Juli til 1. Januar i en Afstand af 1/4Mil fra de derværende Fuglekøjer.

§ 21.

De i dette Kapitel fastsatte Fredningsbestemmelser og Forbud gælder overalt paa Landjorden (herunder alle ferske Vande), i Fjorde og Vige og paa Havet, saa langt dansk Søterritorium gaar.

§ 22.

I de i dette Kapitel angivne Jagttider medregnes begge de nævnte Dage.

Kapitel IV.

Indførelse, Forsendelse, Falbydelse samt Køb og Salg af Vildt.

§ 23.

Intet Vildt, for hvilket der er fastsat Fredningsbestemmelser, maa falbydes, sælges, købes eller forsendes før Dagen efter den paagældende Jagttids Begyndelse og ikke længere end 8 Dage efter dens Udløb; dog skal det være tilladt at

købe og indføre saadant Vildt fra Udlandet; men dette maa da ikke falbydes eller sælges her i Landet. Som Salg anses Beværtning med Vildt, foretaget af en beværtningsdrivende som Del af Næringen. Urhøner og Tjurhøner maa dog falbydes, købes, sælges og forsendes her i Landet, naar detved Plombering er bevist, at de er indført fra Udlandet; det samme gælder Urhaner og Tjurhaner i Tiden fra 2. Januar til 12. August.

Indførelse, Forsendelse, Faldbydelse, Køb og Salg af Hjerper og Ryper er Tilladt.

§ 24.

Naar Raabukke indføres, forsendes, falbydes eller købes i den Tid, da Raaen er fredet, Skal Mærkerne på Kønnen være til Stede; i modsat Fald betragtes de som Raaer. For saa vidt Bukke i denne Tid i Salgsøjemed ønskes parterede, saaledes at Kønsmærkerne ikke kan følge alle Stykker, skal der ved Øvrigheden i den Jurisdiktion, hvori Forlægningen finder Sted, mod Betaling af 1 Kr. for hvert Stykke vildt foretages en Stempling (eller Plombering) af alle de fire Lemmer og Ryggen, hvad der da træder i Kønsmærkernes Sted.

Raaer kan indenfor den Tid, i hvilken de ikke er fredet, stemples (plomberes) paa samme Maade som Bukke og maa saaledes behandlede være Genstand for Handel i Fredningstiden.

Stemplet Vildt maa Forsendes i Fredningstiden.

Aldeles tilsvarende Bestemmelser skal være gældende for Kronvildt og Daavildt.

§ 25.

Ingen maa sælge eller transportere eller opbevare Vildt, om hvilket han ved eller har Grund til at formode, at det er erhvervet ved ulovlig Jagt.

Den, der driver Handel med Vildt, er forpligtet til, naar han erhverver Vildt af Personer, der er ham ubekendte, at forlange Oplysninger om disses Navn og Bopæl.

Kapitel V.

Jagtmaader og Jagtredekskaber

§ 26.

Al Jagt er forbudt en Time efter Solens Nedgang til en Time før dens Opgang.

Landbrugsministeren kan give Tilladelse til Natjagt paa Raa-, Daa- og Kronvildt i Tilfælde af, at det gør Skade paa Markafgrøder. Tilladelsen, der gives efter Kommunalraadets Anbefaling, kan kun tildeles den skadelidte Lodsejer til Jagt paa eget Markomraade.

§ 27.

Det er forbudt til Jagt saavel paa Landjorden som paa Havet og i Indsøer, Fjorde og Vige at bruge kunstigt Lys.

§ 28.

Ingen må bruge Mynder eller Hunde af Mynderacen til Jagt.

§ 29.

Brugen af Sakse udenfor Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse med staaende indhegnet Have og Lystanlæg er forbudt. Dog er det tilladt i Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande at sætte Oddersakse af den eller de tilstødende Grundejere, hvem Retten til at drive Fiskeri alene tilkommer.

Disse Fangstredskaber skal efterses og det deri fangede Vildt udtages mindst to gange i Døgnet.

Brugen af Vildtsnarer og Limpinde er forbudt.

§ 30.

Det er forbudt at udsætte Gift uden Landbrugsministerens Tilladelse. Undtaget herfra er dog Fosformoes for Krager. Desuden undtages Gift, som udsættes for Rotter og Mus, men Giften skal anbringes saaledes, at større Dyr ikka kan faa adgang til den.

§ 31.

Udenfor Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnet Have og Lystanlæg, Dyrehave samt indhegnet Planteskole er det forbudt at indrette

Faldgruber eller at opstille Fælder eller Fangstredskaber af anden Art i Gærder, paa Jorden eller tæt ved denne.

Dog skal det være tilladt at indrette Fanghuller og opstille Fælder for Rotter og Mus, men disse Fangstredskaber maa være af en saadan Beskaffenhed, at større Dyr ikke kan fanges i dem.

§ 32.

Sakse, Fælder og lignende Redskaber, der anvendes i Henhold til § 6, 1ste og 2det Stykke, jfr. § 29, 1ste Stykke, 2det Punktum, eller i henhold til § 31, 2det Stykke, skal være indrettet saaledes, at Dyrene ikke lemlæstes, og de skal derhos efterses og det deri fangede Vildt udtages mindst 3 Gange daglig, Morgen, Middag og Aften. Med Hensyn til Sakses Indretning bemyndiges Landbrugsministeren til at fortsætte nærmere Regler.

Dræbes eller fanges Moderdyret, skal Yngelen om muligt ogsaa, for saa vidt det kan ske uden at betræde anden Mands Jagtgrund, dræbes eller fanges.

§ 33.

Nedstikning af Fasaner er forbudt.

Kapitel VI.

Straf og paatale

§ 34.

Den, der gør sig skyldig i ulovlig Jagt, straffes med Bøder fra 20-200 Kr.

Er den ulovlige Jagt udøvet paa Søn- og Helligdage eller i Skov eller paa Marker, hvor Sæden endnu ikke er indhøstet, eller fra Vogn eller Slæde eller andre Befordringsmidler eller fra Veje og Stier, kan Bøden ikke sættes ringere end til 50 Kr. Er den ulovlige Jagt udøvet efter Solens Nedgang eller før dens Opgang, kan Bøden ikke sættes ringere end til 100 Kr.

Den, som efter en Gang ved Dom eller Forlig at have paadraget sig Straf for ulovlig Jagt atter gør sig skyldig deri inden Forløbet af 5 Aar efter Dommen eller Forligets Dato, straffes med Bøder fra 40-300 Kr.; for saa vidt den seneste ulovlige

Jagt er udøvet under de i nærværende Paragrafs 2det Stykke angivne særlige Omstændigheder, kan Bøden ikke sættes ringere end til henholdsvis 75 Kr. og 150 Kr.

Den, som efter at have paadraget sig Straf for ulovlig Jagt i Medfør af nærværende Paragrafs 3die Stykke gør sig skyldig paa ny i ulovlig Jagt inden Forløbet af de 5 Aar fra den sidste Doms eller det sidste Forligs Dato, Straffes med Bøder fra 60-400 Kr. ; naar de i nærværende Paragrafs 2det Stykke nævnte særlige Omstændigheder forligger, skal Bøden ikke kunne sættes ringere end til henholdsvis 100 Kr. og 200 Kr.

I øvrigt skal der ved Bødens Bestemmelse efter nærværende Paragraf som skærpende Moment særlig tages Hensyn til, om den ulovlige Jagt er udøvet af flere i Forening, om den paagældende har udvist Trods eller Opsætsighed mod den jagtberettigede eller den, der optræder paa den jagtberettigedes Vegne, eller om han forhen har gjort sig skyldig i nogen i nærværende Lov omhandlet Forseelse, for saa vidt denne ikke medfører Gentagelsesvirkning i Henhold til nærværende Paragrafs 3 og 4.

Den, som er ifaldet Straf i Medfør af 3die eller 4de Stykke, skal tillige dømmes til at have forbrudt de af ham under den ulovlige Jagt anvendte Jagtredskaber og Hunde, hvad enten de tilhører ham selv af andre er overladt ham til Brug, til Fordel for den Komunes Kasse, hvor Forseelsen er begaaet. Kan Jagtredskaberne og Hundene ikke skaffes til Veje, eller kan de af anden Grund ikke forbrydes, skal vedkommende i Stedet for at dømmes til at betale til samme Kasse et af Retten bestemt Beløb, dog ikke under 50 Kr.

Naar der ved den ulovlige Jagt er fanget, skudt eller paa anden Maade dræbt noget af den efternævnte Slags Vildt, skal den skyldige foruden den ovenfor bestemte Bøde yderligere bøde for hvert Stykke:

Kron- eller Daavildt.....	50 Kr.
Raavildt.....	30 ---
Hare, Ræv, Odder, Grævling, Urfugl eller Svane.....	15 ---
Agerhøne, Fasan, Regnspeve, Skovsneppe, Bekkasin, Brokfugl, Pommeransfugl, Graagås, Graaand eller Krikand.....	10 ---
Andet Fuglevildt.....	5 ---

§ 35.

Den jagtberettigede, der overtræder Bestemmelserne i § 9 og § 11, 1ste Stykke, 2det Punktum, straffes med Bøder fra 20-200 Kr. Med lige Straf straffes den,

der overtræder Bestemmelserne i § 12, 1ste Stykke, dog at vedkommende ikke ifalder Strafansvar, for så vidt det alene drejer sig om Færdsel med Hund paa anden Mands Jagtgrund, naar det af Sagens samtlige Omstændigheder fremgaar, at Hunden ikke er medtaget i Jagtøjemed.

§ 36.

Ulovlig Jagt (jfr. § 34) forfølges som Politisag, naar Begæring derom fremsættes af den jagtberettigede; denne kan dog vælge selv at forfølge Sagen overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje; har den jagtberettigede begyndt at forfølge Sagen som borgerlig Retssag, er dermed hans Ret til at begære Sagen forfulgt af det offentlige bortfaldet.

Overtrædelser af Bestemmelserne i §§ 9, 11 og 12 forfølges som Politisager, naar Begæring derom fremsættes af den forurettede (for Bestemmelserne i §§ 9 og 11 vedkommende Ejer eller Bruger af Grunden, for Bestemmelserne i § 12 den jagtberettigede).

Bøderne tilfalder, naar Sagen forfølges af det offentlige, Kommunens Kasse i den Kommune, hvor forseelsen, der har givet Anledning til offentlig Sags Anlæg, er begaaet. Forfølges Sagen som borgerlig Retssag, tilfalder Bøderne Sagsøgeren.

§ 37.

Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 27 og 28 straffes med Bøder på 200 Kr. medens Overtrædelse af Bestemmelserne i § 33 straffes med Bøder fra 200 til 1000 Kr.

Alle andre Overtrædelser af denne Lov straffes, for saa vidt de ikke straffes som ulovlig Jagt, med Bøder fra 20-200 Kr., dog at Bøden for Overtrædelse af Paabudet i § 14 ikke kan sættes lavere end til 30 Kr. og for Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 26 og 30 ikke lavere end til 50 Kr.

Drejer det sig om den ved Overtrædelse af §§ 17, 18 eller 19 forskyldte Bødes Fastsættelse, skal der som skærpende Moment særlig tages Hensyn til det Omfang, hvori Overtrædelsen har fundet Sted, samt om den skyldige tidligere er anset med Straf for den nævnte Forseelse, om overtrædelsen er udøvet af flere i Forening, om Urfugle og Bekkasiner er fanget eller nedlagt paa Skoggerpladser, eller om Æg er indsamlet paa Steder, hvor Fugle bygger kolonivis.

Bestaar Overtrædelsen i uberettiget Indsamling af Fugles Æg eller Reder, kan Bøden efter Omstændighederne nedsættes til 10 Kr.

Bestaar Overtrædelsen i Falbydelse af Vildt i Strid med Bestemmelserne i § 23, skal det falbudte Vildt tillige konfiskeres.

§ 38.

De efter forrige Paragraf strafbare Overtrædelser behandles som Politisager. Bøderne samt Værdien af det konfiskerede Vildt tilfalder Kommunens Kasse i den Kommune, hvor Forseelsen, der har givet Anledning til offentlig Sags Anlæg, er begaaet.

§ 39.

Har den samme Handling medført Overtrædelse af flere af nærværende Lovs Bestemmelser, bliver, hvad enten de forskellige Overtrædelser forfølges under een eller flere Sager, og hvad enten Forfølgningen er offentlig eller privat, den skyldige at straffe for hver enkelt Overtrædelse med den for denne forskyldte Straf, saaledes at den samlede Straf bliver Summen af de for de enkelte Overtrædelse forskyldte Straffe.

§ 40.

Naar Børn under 14 Aar med Forældres eller Værgers Vidende gør sig skyldig i ulovlig Jagt eller anden Overtrædelse af denne Lov, anses Forældre eller Værger, som om de selv havde begaaet den ulovlige Handling.

§ 41.

Paatale til Strafansvar efter nærværende Lov maa ikke finde Sted, naar et Aar er forløbet, efter at Forseelsen er begaaet.

Kapitel VII.

Almindelige Bestemmelser.

§ 42.

Denne Lovs Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa den saakaldte Marsvinjagt.

§ 43.

Alle om Jagten hidtil gældende almindelige Lovbestemmelser, hvortil der ikke er henvist i denne Lov, skal være ophævet.

§ 44.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Kapitel VIII.

Midlertidig Bestemmelse.

§ 45.

De i de sønderjydske Landsdele i Henhold til den hidtil gældende Preussiske Jagtordning af 15. Juni 1907 oprettede Kontrakter mellem Kommunalbestyrelserne og de Jagtberettigede angaaende Kommunejagterne vedbliver at have Gyldighed, indtil Tiden for de enkelte Kontrakter Udløber.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette

Givet paa Amalienborg, den 30. Juni 1922.

Under Vor Kongelig Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

Th. Madsen-Mygdal.

Kilde: Lovtidende for 1922 Nr. 30. s.1393-1405.